

ΤΟ ΚΑΠΑ

Εθνική Ελλάδος...
Εθνική ομόνοια...

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ συνέντευξη
με τον Φρ. Ντύρενματ

Νέες τεχνολογίες
και εργαζόμενοι

Αν ήμουν βιομήχανος...

Τί έγινε με το
εργοστάσιο αλουμινίας;

Το ηλεκτρονικό φακέλωμα πρέπει να ματαιωθεί

Σύμφωνα με το νόμο που ψήφισε πριν ένα χρόνο το ΠΑΣΟΚ στη Βουλή, ενώ τα άλλα κόμματα τον καταψήφισαν, ο ΕΚΑΜ (Ενιαίος Κωδικός Αριθμός Μητρώου) είναι ένας δεκατριψήφιος αριθμός που εγγράφεται σε κάθε δελτίο ταυτότητας νέου τύπου και είναι ύποχρεωτικός για τους πολίτες σε μια σειρά δοσοληψίες με τις υπηρεσίες.

Η μεγάλη διαφορά του νέου Κωδικού Αριθμού Μητρώου από τον παλιό αριθμό ταυτότητας είναι ότι είναι *Ενιαίος* δηλαδή κοινός για τη Ληξιαρχική Πράξη, το Δελτίο Ταυτότητας, το Εκλογικό Βιβλιάριο, το Διαβατήριο, το Ασφαλιστικό Βιβλιάριο, το Φορολογικό Μητρώο, την Άδεια Ικανότητας Οδηγού, το Μητρώο Αρρένων, το Προξενικό Μητρώο, το Δημοτολόγιο, τον Εκλογικό Κατάλογο.

Αυτό σημαίνει ότι με τη βοήθεια της πληροφορικής, δηλαδή των κομπιούτερ που χρησιμοποιούνται πια και στη χώρα μας, το υπουργείο Εσωτερικών αλλά και Δημόσιας Τάξης ή άλλες υπηρεσίες έχουν πάντα μπροστά τους τα στοιχεία εκείνα από τα οποία, συσχετίζοντάς τα, θα μπορούν να βγάλουν πολλαπλά συμπεράσματα για διάφορες κατηγορίες του πληθυσμού και για κάθε πολίτη ξεχωριστά.

Θα μπορεί να καταγράφεται π.χ. η κατηγορία εκείνη του πληθυσμού που δεν έχει ασφαλιστικό βιβλιάριο, δεν φορολογείται, δεν ψήφισε στις πρόσφατες εκλογές, δεν διαθέτει άδεια οδηγήσεως και από αυτά τα στοιχεία να απομονώνονται τμήματα της νεολαίας ή άτομα για συγκεκριμένο έλεγχο.

Με το παλιό σύστημα ταυτοτήτων αυτό ήταν αδύνατο. Το νέο σύστημα, ο ΕΚΑΜ, *παραβιάζει κατάφωρα το α-πόρρητο της ιδιωτικής ζωής των πολιτών, δηλαδή αντιστρατεύεται κατοχυρωμένα συνταγματικά δικαιώματα και ατομικές ελευθερίες.*

Οι δοσοληψίες π.χ. με εφορία απορροούν αποκλειστικά τη σχέση κάθε πολίτη με την υπηρεσία αυτή και δεν πρέπει να είναι γνωστές σε καμιά άλλη ή να συνδυάζονται με άλλες απόρρητες πληροφορίες για την εξαγωγή συμπερασμάτων γύρω από την προσωπικότητά του.

Ποιος θα μας διασφαλίσει από ένα συνδυασμό π.χ. της φορολογικής κατάστασης με αυτή των μετακινήσεων (διαβατήριο) και ποιος μας εγγυάται ότι με αλληπάλληλες αυθαίρετες συσχετίσεις δεν θα βρεθούμε εγγεγραμμένοι σε πολλές και διάφορες κατηγορίες ύποπτων, όχι για ανατρεπτική δράση, αλλά για μια σειρά δραστηριο-

τητες, που το κράτος —για δικούς του σκοπούς— κατατάσσει στις ελέγξιμες;

Η κυβέρνηση, για να δικαιολογήσει το νόμο που ξεσήκωσε μεγάλη κατακραυγή, ισχυρίζεται ότι έτσι πατάσει τη γραφειοκρατία. Ψέμα! Αν ήθελε, πράγματι, να την περιορίσει μπορούσε να αποκεντρώσει τη Δημόσια Διοίκηση και να καταργήσει όλα εκείνα τα άχρηστα χαρτιά που ζητά από τους πολίτες (π.χ. ζητούν πιστοποιητικό γεννήσεως ενώ έχουμε ταυτότητα). Τί ανάγκες έρχεται λοιπόν να καλύψει ο ΕΚΑΜ;

Με δυο λόγια, εξυπηρετεί την ανάγκη *προληπτικού ελέγχου* του κράτους απέναντι σε όλους ανεξαιρέτα τους πολίτες. Αν στο παρελθόν, οι ύποπτοι ήταν συγκεκριμένα πρόσωπα π.χ. αριστεροί, συνδικαλιστές κτλ., και η υποψία στοιχειοθετούνταν συνήθως συγκεκριμένα, «εκ πληροφοριών», μετά τη δράση τους, σήμερα το σύνολο του πληθυσμού είναι προκαταβολικά ύποπτο και παραμένει μέχρι αποδείξεως του εναντίου.

Αντί δηλαδή το κράτος να αποδείξει την πιθανή «ενοχή», καλείται ο πολίτης να αποδείξει ότι δεν είναι ένοχος. Είμαστε όλοι κατ' αρχήν παραβάτες. *Φτάσαμε στον παραλογισμό το κράτος να «προστατεύεται» από τους πολίτες, αντί οι πολίτες να προστατεύονται από το κράτος.*

Πρέπει να σημειώσουμε ότι όσο πιο πολύ συγκεντρωτικό γίνεται —και πράγματι γίνεται— το σύγχρονο κράτος, τόσο περισσότερο επεκτείνει τους κανόνες νομιμοφροσύνης σε μια σειρά συμπεριφορές, υπεράνω πάσης υποψίας στο παρελθόν. Τόσο περισσότερο οι παραμικρές αποκλίνουσες συμπεριφορές ελέγχονται ως ύποπτες. Για παράδειγμα αποκλίνουσα συμπεριφορά μπορεί να θεωρηθεί να μην αγοράσει για μερικές μέρες πρωινή εφημερίδα ένας πολίτης όταν, συνήθως, την αγοράζει συστηματικά, ή η αξιοποίηση δύο ωρών στη διάρκεια της μέρας με τρόπο όχι αυτονόητο.

Γι' αυτούς τους λόγους λέμε ότι το σύγχρονο κράτος είναι αυταρχικό και κατασταλτικό. Έχει ένα ηλεκτρονικό

και μ' αυτόν τον τρόπο μάς εκφοβίζει, μάτι στραμμένο σταθερά επάνω μας, μας προκαταλαμβάνει, μας ελέγχει, επιδιώκει να μας κρατά στο χέρι. Αυτά συμβαίνουν γιατί στις σημερινές κοινωνίες υπάρχουν πολλοί λόγοι ν' αντιδράσει κανείς στην πολιτική των κρατών και των κυβερνήσεων. Οι άνεργοι, οι μισθωτοί, οι νέοι, οι ανασφάλιστοι, οι μικροπαραβάτες, οι θεωρούμενοι προβληματικοί, οι πολίτες με δημοκρατικά φρονήματα, πάρα πολλές κατηγορίες και περιπτώσεις, μ' άλλα λόγια όσοι δεν αποδεχόμαστε την αβίωτη ζωή μας (και αποτελούμε την πλειονηφία) είμαστε σήμερα ή αύριο ύποπτοι για την κρατική ασφάλεια, την τάξη και το νόμο που επιβάλλουν το κέρδος των ολίγων και των κυβερνήσεων που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους.

Έτσι ο ΕΚΑΜ φροντίζει πριν από μας για μας. Συμπερασματικά, οι σύγχρονοι τρόποι καταστολής δεν είναι μόνο τα ΜΑΤ, τα ΜΕΑ ή το παραδοσιακό φακέλωμα —γι' αυτό άλλωστε επρόκειτο να καούν οι φάκελοι. Σήμερα οι *ηλεκτρονικοί υπολογιστές* μάλιστα στους οποίους στέκουν προσοχή οι τεχνοκράτες και πολλοί πολιτικοί, κάνουν δυνατό να *υπάρχει ένας φάκελος για τον καθένα και μάλιστα* πλουσιότερος και συστηματικότερος από ποτέ.

Η κυβέρνηση για να περιορίσει τις αντιδράσεις υποσχέθηκε ότι θα ψηφίσει παράλληλα ένα νόμο για την προστασία των πολιτών από την ανεξέλεγκτη χρήση των πληροφοριών που αναγνωρίζει ότι συγκεντρώνονται με το νέο σύστημα. Τέτοιους νόμους δεν έχει ακόμα ψηφιστεί ενώ από 1ης Ιουλίου αρχίζει η εφαρμογή του ΕΚΑΜ.

Έτσι κι αλλιώς, όμως, κανένας νόμος δεν μπορεί να μας διασφαλίσει από την αυθαίρετη χρήση των πληροφοριών, όταν αυτή είναι τόσο εύκολη. Θα πρέπει να το πληροφορηθούμε για να το καταγγείλουμε εκ των υστέρων και προφανώς αυτό σε τίποτα δεν θα ωφελήσει πλην στην απόδειξη της αυθαιρεσίας. Επειδή λοιπόν η προστασία από το ηλεκτρονικό φακέλωμα είναι *αδύνατη* λέμε ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΚΑΜ.

Αν αυτός ο νόμος, δυστυχώς, ψηφιστηκε, σήμερα πρέπει να αγωνιστούμε για να μην εφαρμοστεί.

Ελένη Πορτάλιου

Συγκέντρωση-συζήτηση κατά του Ενιαίου Κωδικού Αριθμού (ΕΚΑΜ) διοργανώνεται από την Κίνηση για την υπεράσπιση των Κοινωνικών και Πολιτικών δικαιωμάτων τη Δευτέρα 29 Ιουνίου στις 8.30 μ.μ. στο θέατρο ΜΠΟΥΡΝΕΛΗ (Λ. Αλεξάνδρας 22-24). Θα μιλήσουν: Νίκος Κωνσταντόπουλος, δικηγόρος, Γιώργος Παπαδημητρίου, καθηγητής Συνταγματικού δικαίου, Ελένη Πορτάλιου, αρχιτέκτονας, Αναστασία Χριστοδουλοπούλου, δικηγόρος. Τη συζήτηση θα συντονίσει ο Φώτης Κουβέλης, πρόεδρος του ΔΣΑ.